

Päivi ja Robbe Bosco

Hallituksen jäsenen esittely

Päivi Pesonen, hevosalan moniosaaja Etelä-Savosta

SHKL:n tuorein hallituksen jäsen on savonlinnalainen Päivi Pesonen. 46-vuotiaalla Pesosella on vankka hevosharrastustausta sekä ravi- että ratsupuolelta. Päivätyönään hän toimii nykyään opiskelijapalveluneuvojana ammattikorkeakoulussa, mutta on toiminut hevostenhoitajana sekä on kartuttanut työkokemustaan myös Hevosjalostusliiton leivissä.

Kotipihan tallissa häntä odottelee pieni hevoslauma, joista omia on kaksi. Radioille pääsyä kärkeä kaksivuotiaaksi kääntynyt elmikkolainen oripoika, jonka jo emänsänemää Päivi on aikoinaan hoitanut. Tämän lisäksi hän omistaa tyttärensä käytössä olevan ponitamman. Päivillä on lisäksi osuus Melekomonen tallin kimppehevoses-ta Peggy Beat.

Päivi on kiinnostunut hevosalasta monipuolisella otteella. Häneltä löytyy C-ajolupa, mutta kertoo ajavansa lähinnä sen verran, että "kortti pysyy voimassa". Hän toimii myös Etelä-Savon Hevosjalostusliiton näyttelylautakunnassa ja omaa näyttelytuomarikortin. Hän on kiinnostunut myös

kouluttautumaan lisää ja on käynyt esimerkiksi hevoshierojakurssin ja parhaillaan on menossa hevosten shiatsuhoitojen kurssi.

Päivi Pesonen kertoo olevansa paljasjal-kainen kaupunkilainen, mutta sai hevosiin kosketuspintaa jo pikkutyttönä.

- Tätini asui maaseudulla ja siellä minäkin vietin aikaa kesäloilla silloin 70-luvulla. Muistan istuneeni hevosen selässä, kun ajettiin heiniä tallin vintille.

Varsinainen ratsastusharrastus alkoi hiukan myöhemmin, kun Päivi pääsi naapurin tytön kanssa ratsastuskoulun hevosia hoitamaan ja ratsastustunneille.

- Parin vuoden jälkeen siirryin naapuritallille ravihevosten pariin, Päivi muistelee.

Vuodesta 1983 hän on ollut jatkuvasti hevosten kanssa tekemisissä. Opiskeluaikoina ratsastus tuli taas vahvemmin mukaan kuvioihin, mutta harrastus on ollut hiukan jaksoittaista. Ravihevokset ovat olleet mukana koko ajan. 90-luvulla Päivi työskenteli hetken Saksassakin ravureiden parissa.

- Välillä kävin säännöllisesti ratsastamassa issikoilla. Tällä hetkellä ratsastan ratsastuskoululla säännöllisesti, sekä kilpailen omaksi ilokseni I-tasolla sekä esteillä että kouluratsastuksessa. Voisi sanoa ratsastuksen olevan harrastus ja ravipuolen elämäntapa, toteaa Päivi.

Vaikka hevosharrastus alkoi jo pikkutyttönä, ensimmäinen oma hevonen Star

Comet tuli puolivahingossa taloon vasta vuonna 2007. Siitä toivottiin ravihevosta, mutta se oli luonteikas, eikä rakenteensa puolesta pystynyt ottamaan oikein vauhtia. Päivi ajoi sillä itse opetuslähdön sekä muutaman startinkin. Tämän jälkeen tuli kimpjavarsa Nikolai Bosco, jota Päivi itse myös valmensi. Sillä päästiin ajamaan valittavasti vain pari starttia.

- Viimeisessä kilpailussaan se oli toinen, minkä vuoksi ohjastaja olikin suupielet korvissa ja sanoi, että tällä passaa nyt käydä kilpailemaan. Samana iltana kuitenkin huomattiin, ettei kaikki ole kunnossa. Myöhemmin eläinlääkäri vahvisti, että lihas oli repeytynyt lonkan alueelta lihaskalvoa myöten, Päivi pahoittelee ja pitää pienenä lohtuna sitä, ettei kyseistä vammaa ole kuulemma voinut treenillä aiheuttaa.

Ura ravihevosten omistajana on alkanut siis epäonnisesti, joten raviurheilun tähtihetket omistajan näkökulmasta ovat siis vielä edessäpäin. Valmentajan roolissa Päivi muistelee lämmöllä treenattavansa Dark Dynamiten V76-lähdön kakkossijaa Kyvyt esiin-finaalissa kotiradalla kovatasoisena St.Michel-viikonloppuna.

Kun lähtee luennolle, huomaa tulevaisuuden hallituksen jäsenenä

Päivi Pesosella ei ollut erityisesti tarkoituksena hakeutua yhdistystoiminnan pariin ja järjestöura alkoiinkin hieman sattumalta.

- Olin keväällä 2008 alueyhdistyksen vuosikokouksessa kuuntelemassa "Pete" Puikkosen esitelmää ja yllätys yllätys... Kun lähdin tilaisuudesta kotiin, huomasin olevani alueyhdistyksen hallituksen jäsen, Päivi muistelee naurahtaen ja toivoo SHKL:lle vielä enemmän näkyvyyttä.

- Meilläkin on koulutustilaisuuksissa joka kerta paikalla joku, joka ei ole vielä kuulutkaan koko hevosenomistajajärjestöstä. Yleensä näistä tilaisuuksista myös saadaan uusia jäseniä, kun he ovat tutustuneet jäsenetuihin ja yhdistyksen tarkoitukseen. Yhdistyksen tavoitteena on saada nuorempaa sukupolvea mukaan järjestötoimintaan ja sitoutumaan vapaaehtoistyöhön, Päivi kaavaillee.

Hänen mukaansa paikallistasolla on haasteellista saada tämä järjestötoiminnasta vielä ulkona oleva ikäluokka sitoutumaan mukavaan, yhteiseen asiaan. Kokousaika-
taulujen yhteensovittaminen ei aina ole helppoa, mutta tapahtumien järjestäminen edellyttää yhteisiä kokoontumisia ja keskustelua.

- Se vaatii aikaa ja ideointia. Ei niitä tapahtumia tule järjestettyä, jos kokoonnutaan vain pari kertaa vuodessa. Viime

Nikolai Bosco ja Päivi

vuosina olemme alueyhdistyksessä koontuneet aiempaa useammin ja olemme saaneet vuosikokouksiin tulemaan muutaakin väkeä kuin pelkkä hallitus ja pari muuta. Olemme pystyneet järjestämään vuosittain pari tapahtumaa, jolloin kiinnostus yhdistystämme kohtaan on kasvanut, Päivi kertoo Etelä-Savon Hevosenomistajat ry:n toiminnasta ja rohkaisee alueen hevosenomistajia mukaan toimintaan.

- Etelä-Savo on tietysti laaja ja harvaan asuttu alue, joten tilaisuuksien järjestäminen on haasteellista. Tapahtumia voidaan järjestää paikallisestikin, sen ei aina tarvitse

olla koko alueyhdistyksen toiminta-alueelle suunnattu. Toiveita otetaan vastaan!

Miten saada uusia harrastajia mukaan?

Päivi on pohtinut, kuinka saada lisää väkeä mukaan hevosharrastuksen piiriin ja sitä kautta hevosten omistajiksi.

- Ravipuolella kimppaomistaminen on hyvä juttu, mutta miten edetä, jos joku innostuu jatkamaan harrastusta laajemmin? Ratsastuspuolella tämä "polku"

on ratsastuskoulujen ansiosta helpompi. Ura aloitetaan innostuksen herättyä menemällä ratsastustunneille. Siitä voi jatkaa vuokraamalla hevosta itsenäisesti ja tästä seuraa mahdollisesti oman hevosen ostaminen. Tämä koko prosessi voi tapahtua jopa yhdessä ja samassa paikassa, jossa on valmiit tukiverkot ja saatavilla ohjausta sekä neuvontaa. Ravipuolella ei tällaista toimintamallia oikein ole ja Päivi miettiikin, miten sitä voisi luoda.

Luonnollisten hevostaitojen katoaminen mietityttää häntä.

- Tämän johdosta hevosta ja sen käyttäytymistä ei ymmärretä. Pitäisi muistaa, että hevonen on saaliseläin ja sellainen vaatii johtajan eli suojelijan, jotta elämä olisi stressittömämpää. Mikäli hevonen ei tunne oloaan turvallisesti, se voi alkaa käyttäytyä jopa vaarallisesti. Päivi muis-

tuttaa, että hevosen johtajuuden saa vain hevosen ehdoilla, ei väkivallalla.

- Hevonen on pohjimmiltaan nöyrä ja hyvántahtoinen, joskus jopa liiankin. Ihmisen pitäisi olla se hyvä isäntä tai emäntä, jota hevosen on ilo palvella.

Päivi Pesonen korostaa tiedotuksen tärkeyttä.

- Tähän ei yksin hevosenomistajayhdistys pysty. Tätä pitäisi tehdä kaikkien hevosjärjestöjen yhteistyönä, koska asioista on paljon erilaisia näkemyksiä jopa alan sisällä.

- Vaikka hevosenomistajajärjestöt ajavatkin omistajan etuusia, suurelle yleisölle pitäisi pystyä tuomaan esille hevosten nykykäytön eettisyys. Nykyään hevosen liika inhimillistäminen hävittää hevosen luontaisuuden ymmärtämisen, sekä käytötarkoitukseen tarkoitetut varusteet koe-

taan epäinhimillisiksi. Oikeat varusteet, oikeissa käsissä, oikein käytettyinä parantaa yhteistyötä hevosen kanssa ja tuo turvallisuutta, Päivi korostaa.

Hän on miettinyt eläinsuojelutapausten taustoja ja muistuttaa, että laiminlyönneissä on monesti taustalla omistajan muut ongelmat esimerkiksi mielenterveyden suhteen.

- Voisiko tätä ennaltaehkäistä eläinten "huostaanotolla" ja antaa omistajalle tätä kautta mahdollisuus hoitaa henkilökohtaiset asiat kuntoon ja vasta sen jälkeen katsoa eläinten kohtaloa tarkemmin. Eihän lapsiakaan viedä vanhemmilta heti pois, vaan ensin tilapäisesti ja jatkoa seuraten. Se, miten tätä organisoidaan, on varmaan jonkun muun tahon kehiteltävä juttu, pohdii Päivi.

Valoisa, mutta haasteellinen tulevaisuus

Pesonen näkee hevosalan tulevaisuuden valoisana, mutta haasteellisena.

- Jokaisen pitäisi uskoa siihen mitä tekee, mutta yhteiskunta asettaa omat haasteensa ja niihin pitäisi pystyä vastaamaan yhteiskunnan asettamien rajoitusten mukaan. Tarkoitan tällä esimerkiksi maankäyttöasioita ja rakennusmääräyksiä, hän täsmentää.

Hippoksen suuntaan Pesonen lähettää pientä kritiikkiä.

- Hippos on, tai sen pitäisi olla hevosalan katto-organisaatio, joka säilyttää tiettyjä tehtäviä radoille ja hevosjalostusliitoille. Se ei kuitenkaan välttämättä turvaa tehtävien hoitoon tarvittavia resursseja, hän pahoittelee.

- Avustuksia tulee ministeriön kautta, mutta ne eivät todellakaan kata todellisia kustannuksia kyseisten tehtävien tekemisestä. Kannattavuus on tietenkin haasteena joka saralla.

Päivi Pesonen toivoo päätösten tekoon suunnitelmallisuutta, läpinäkyvyyttä ja avoimuutta niin kentän, ratojen kuin liittojenkin suuntaan.

- Lausuntoja pyydetään, mutta onko niillä todellista painoarvoa päätöksenteossa, hän miettii.

- Hippokseen soittaessa asiakkaita ei pitäisi kierrättää eteenpäin, vaan heille pitäisi vastata pääorganisaation ammattitaidolla ja asiantuntijuudella. Hipposhan määrittelee ohjeistukset ja toimintatavat, joten heidän tulisi osata vastata soittajien kysymyksiin suoraan, Päivi Pesonen päättää.

Minna Svartsjö